

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 155.

V Ljubljani v soboto, 11. julija 1885.

Tečaj II.

Ljubljana, 11. julija.

Mir, katerega Francoska sklepa s Kitajsko, zapečaten je s krvjó. Kakor strela z jasnega pretrsla je Francosko novica o krvavem dogodku pri mestu Hué. V poslanski zbornici imelo se je ravno razpravljati o kitajskem mirovnem sklepu, ko dojde poročilo generala Courcyja o predrznem napadu, kojega je bilo odbiti francoskemu vojaštvu. Oni, ki je kaj tacega najmanj pričakoval, ki si je take novice najmanj želel, je gotovo prejšnji premier, Jules Ferry. Ko ga je bila zbornica v viharni seji z dné 30. marcija primorala, ostaviti ministerski stol, ko je tedaj zastoj skušal priti k besedi, da bi svoje stališče pojasnil, da bi svoje početje opravičil, zdelo se je pač marsikomu, da se mu godi krivica, in da je le žrtev prevelike razburjenosti in nebrzdane strasti vročekrvnih francoskih politikov. Slišali so se dovelj pogosto glasovi, da ni bilo nikakega povoda, pahniti Ferryja s premierjevega sedeža, in ti glasi zdeli so se tem bolj opravičeni, ko je skoro v istem trenutku, ko je Ferryjeva vlada pala, Kitajska izjavila se, da želi skleniti mir. Sedaj treba je bilo le še definitivne razprave o tem miru. Ferry in prijatelji njegovi veselili so se gotovo trenutka, ko se je imela govoriti zadnja beseda v tem oziru. Sedaj je bil čas zadoščenja tu. Ferry je po svojem padcu dolgo molčal.

Kakor človek, ki je svest si svoje moči, svest si, da je storil svojo dolžnost, a ga brezumna množica prezira, zasmehuje in napada, tako umaknil se je prejšnji premier za nekoliko časa s političnega pozorišča, prepričan, da pride dan, ko bo njegovim rojakom z mogočnim glasom dokazal, da

so ga krivo sodili, da so mu krivico delali. Ta dan bil je tu. Ferry začel je bil nekaj časa sem zopet obiskavati zbornico in nestrpnost čakal je trenutka, ko bi mu bilo dano vstati in ponosno vsklikniti: Mir, katerega sedaj podpisujete, storil sem jaz! Moja, ne mojih naslednikov zasluga je ta mirovna pogodba! A glej, kako je prišlo! V Francoski podpisuje se mir, a ob kitajski meji preliva francosko vojaštvo zopet kri! Vse lepe sanje Ferryjeve in političnih njegovih somišljenikov razpršile so se, vse sladke nade šle sopo vodi. Nekedanji premier vsled nepričakovane novice ni dobil zadoščenja, a tudi iskal ga ni. Molčal je, mestu da bi bil govoril, pozabil je, kar je hotel povedati. Molčal je celo tedaj, ko se je znova vzdignil vihar srdú in jeze proti njemu; na vsa britka očitanja ni mogel spregovoriti ne besedice.

In kaj naj tudi reče na to, če se ga vpraša, zakaj ni sklepal uže pred letom dni in še prej mirú, ki bi se bil dosegel pod istimi, ali morda tudi pod ugodnejimi uveti. Tajiti ne more nihče, tudi Ferry sam ne, da ni bila romantična represalna vojska v Kitajski koristna za Francosko. A ko bi ne bil prišel nepričakovani dogodek, posrečilo bi se bilo nedvojbeno Ferryju, odvaliti od sebe vso krivdo. Kazal bil bi na to, da vse, kar se je zgodilo v Kitajski, je on storil le izvršuje voljo iste zbornice, ki ga je pozneje grajala; povdarjal bi bil, da, če njega zadene kaka krivda, zadene tudi zbornico samo. Sicer pa bi bil zbornici radi onih napak, ki jih je sama storila, a jih sedaj njemu podtika, lahko voščil srečo, kajti vspeh kitajske vojne videti je bil vender le lep. Republika prišla je vsled mirovne pogodbe v last

države, ki šteje osemnajst milijonov duš, kar je pač nekaj vredno. Vse to bil bi Ferry lahko navedel in nikdo bi mu ne bil mogel ugovarjati.

A krvava praska v Aziji postavila je celó zadevo v drugo luč. Predrzno podjetje Tan-Tuanga, da-si se mu ni posrečilo in je francoska vojska zmagonosno polastila se sovražnih pozicij, navdalo je vender le francoske politike s strahom, da bi tudi za naprej še ne vstajali sovražniki in tako Francosko prisilili, da bi morala zdrževati v eno mór večjo vojsko v Aziji, kar bi se vé da republiko, ki mora tudi v Evropi vedno paziti na svoje sosede, zeló slabilo. Postalo je najedenkrat jasno, da je mirovna pogodba, ki se ravno kar sklepa, zeló majhne vrednosti. Kitajska podpiše mir, izjavi se, da hoče s Francosko odslej v miru živeti, da neče svoje roke stegovati v tujo last, a na skrivnem lahko ruje zoper evropsko nasprotnico, na tihem deluje zoper njo. In da Kitajska res namerava nekaj jednacega, postaje tim jasneje, ako se natančneje pogleda ona točka mirovne pogodbe, ki govori od vrhovnosti v Annamu. Dotični odstavek je zeló pomanjkljiv in skrivnosten in če se je do sedaj v francoski zbornici mislilo, da je to brez pomena in da se mora to opustiti zaradi rahločutnosti diplomatov nebeškega cesarstva, prepričan mora biti sedaj vsakdo, da v tej skrivnosti nekaj tiči, kar bi znalo za pozneje čase biti še usodepolno. Umljivo je tedaj, da se je ves srd obračal do prejšnjega premierja, ki je gojil tako nevarno politiko, kakor se je sedaj skazala njegova politika v Aziji.

A če hočemo biti pravični, priznati moramo, da je Ferry ravno tako malo kriv nezgode, katera zadeva Francosko v Aziji, kakor kedo drugi na

Listek.

Zakaj se nisem oženil.

(Iz madjarakoga.)

Tako-le je bilo: Irma je imela noge in črevljičke, ki bi bili vsaki Kitajki na ponos, tako majhino je bilo oboje, jaz pa srce in oči na pravem mestu.

Kaj je bilo torej še družega treba, nego da sem to opazivši pred njo pokleknil in radostno vskliknil:

„Irma, ti si angeljček, jaz te ljubim!“

Irma je nekaj sličnega pričakovala, kajti ru-deča kot kuhan rak me je vprašala:

„Kaj ste rekli?“

Tisto popoludné zdelo se mi je v čisto drugi svetlobi in iz vsakega kota slišal sem angeljsko petje. Vzduh mi je bil tako prijeten, kamor sem stopil, kakor bi bil svet s samimi šmarnicami, vrtnicami in nageljni potresen. Moje oči so se pa veselja pijane na njenem nedolžnem obrazu radovale.

„Kako dolgo pa me hočeš ljubiti?“ vprašala je bolj po tihem.

„Kako dolgo le?“ ponavljal sem mehanično in v tistem trenutku prikazali so se mični črevljički spod obleke. „Oh — na večno!“

„Vam moškim je vsaka ljubezen na večno,“ pravi naivno. „Določí mi rajši natanko, da bom vedela, koliko časa bom srečna!“

„Kako dolgo?“ In zopet sem črevljičke zagledal. „Tako dolgo izvestno, golobičica moja, dokler ne boš raztrgala teh le črevljičkov.“

„Prav je takó. Takoj jih bom odložila, dobro spravila in čuvala nad njimi, da bodo dolgo, dolgo celi ostali.“

Koj na to odpró se duri in Irmina mama stopila je v sobo, in pa Hermina z njo. Hermina je bila Irmina najboljša prijateljica in jej je bil v mojem srcu takoj za Irmo prostorček pripravljen.

Za mizo smo sedli; kaj pa to? Na mojih nogah nekaj mladi mački podobnega počiva. Irma je svojo nožico na mojo položila in na ta način napravila se je med nama domača podmislna brzovajna zveza, o kateri se razen naji dveh nikomur niti sanjalo ni!

Drugi dan sem šel zopet tjakaj. Mični črevljički stali so na omari pod steklom.

Irma je bila vsa srečna, mati ljubezniva, Hermina je pa hudomušno smehljajoč se na omaro pod steklo kazala. Smejala se je pa tako čudno, da me je skoro groza bilo. Kar nisem si razložiti mogel.

Zima je prišla, z njo pa mraz, da je vse škripalo; meni je pa pri Irmi najlepša pomlad cvetela. Le kedar sem prišel s Hermo v dotiko, stresal me je tu pa tam mraz.

V ravno tisti hiši je stanovala in ves dan pri Irmi tičala. Konečno sem se pa tudi njene prisotnosti navadil, kakor se človek sploh vsega privadi. Večkrat sem jo celo prosil, da je ostala in mamó v „roke vzela“ ali jo je v kako drugo sobo odpeljala, kar sva midva vestno za sladke poljube porabila; saj veste, da prepovedan sad najbolj mika.

Dva meseca je uže minolo, odkar so bili črevljički pod steklom na omari, in nekega dné si mislim, da res ni dobro človeku samemu biti. Hajdimo k Irmi ženit se.

Tjakaj dospévši, nikogar ne najdem, vse je bilo zunaj. Sprehajati so se šle.

Francoskem. Res je, da se je Ferry zelo motil, a motil se ni sam, motil se je z njim ves svet. Od dné do dné kaže se bolj čisto, da je evropskim državam vedno težje ohraniti nekdanjo svojo veljavo v družih delih sveta. To skusila je Francoska in to skusila je ob istem času Angleska. Previden politik pa za take nevspehe ne bo vse odgovornosti valil na one možé, ki so po naključji ravno ta čas stali na vladnem krmilu. Ko bi Ferryja in Gladstona ne bilo, bila bi pa druga dva državnik dohitela ista usoda.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Sredi meseca julija, ko bode cesar na Dunaji, vršil se bode pod njegovim predsedstvom avstrijsk ministersk svet. Posvetovalo se bode o predlogah in delovanji bodočega državnega zbora. Ko se zaključi ministerski svet, podá se Nj. veličanstvo zopet v Išč.

Konference avstrijskih in ogerskih ministrov so dokončane. Pri tej konferenci gledé avstrijsko-ogerske carinske in trgovinske pogodbe posvetovalo se je o vseh splošnih, carinsko in trgovinsko pogodbo tičočih se zadevah. V jeseni nadaljevala se bodo zopet posvetovanja med avstro-ogerskimi ministri. — V teku poletja snide se najbrže grof Kalnoky s knezom Bismarckom, da se pogovorita o trgovinsko-političnem razmerji med obema državama.

Po listih je zelo razširjena vést, da bode naučni minister baron Conrad odstopil. Kot njegova namestnika se imenujeta poslanec Zeithammer in moravski namestnik Schönborn. Oficijozni listi pa naglašajo, da je ta vést izmišljena.

Tuje dežele.

V prihodnjem zasedanji nemškega državnega zbora predložila se bode novela o pravosodnem zakonodavstvu v stari ali novi obliki. Državna vlada se ima boriti z mnogimi ovirami, osebito kar zadeva preustrojbo porotnih sodnij.

Francozom ne napravlja samo dogodek v Huéji skrbi, marveč tudi v Kambodži in na Madagaskarji niso razmere preveč ugodne; velika bojazen vlada osebito zaradi tega, ker z obeh krajev dohajajo zelo pičla poročila; sklepa se, da vlada pač neče vseh poročil, ker so neugodna, priobčevati. Iz poročil z dné 25. maja se razvida, da vstaja na Kambodži še dalje traja ter da se vedno ponavljajo boji. Na Madagaskarji moral je zdaj admiral Miot gledati samo na to, da se brani, ker ima premalo vojakov za napade, in še ti so mnogo morali pretrpeti po vremenu.

V Danski se še vedno bije boj med vladno stranko in opozicijo. Ministerstvo Estrup, katero

ima vladno krmilo v rokah od 11. junija 1875. l., uživa popolno zaupanje kraljevo. Od tega časa skušala je vedno opozicija, strmoglaviti kabinet, a ni se jej posrečilo. Ko je vlansko leto pridobila opozicija pri volitvah nekaj sedežev, nadejala se je, da jej bode možno spodkopati kabinet. Vender se jej to še do zdaj ni zgodilo.

Iz Teherana se poroča, da se Perzijci pritožujejo, da se Rusi ne brigajo dosti za meje ter da se preveč vmešavajo v perzijske zadeve. Okolo 10000 ruskih vojakov je zbranih v Askabadu in vsak dan gre jeden oddelek v Serakhs. Potem pa se dopolnjejo zopet z novimi četami od Kaspiškega morja. Vse to kaže, kakor da bi bila vojska pred durmi.

Dopisi.

Iz ribniške dekanije, 9. julija. [Izv. dop.] (Birmovane.) Ta teden, počenši s ponedeljkom, vršilo se je v posameznih krajih ribniške dekanije birmovanje. V ponedeljek popoldné delili so prem. g. knezoškof J. Misija zakrament sv. birme v Loškem Potoku, v torek v Sodražici, v sredo v Ribnici in slednjič v četrtek v Velikih Lašičah. Spremljani od ribniškega dekana preč. gosp. M. Skubica bili so povsod od zastopnikov posameznih občin, koji so se jim prišli poklanjat, od civilnega in priprostega prebivalstva, po mogočnosti na najprijaznejši in najsijajnejši način vsprejeti; povsod postavljeni so bili okrašeni slavoloki in med zvonjenjem in grmenjem možnarjev pozdravljalo je ljudstvo svojega najvišjega dušnega pastirja o prihodu in o odhodu, tako, da so prem. g. knezoškof najboljši utis si od našega prebivalstva in kraja zadobili.

Posebno karakteristično postavljena bila sta slavoloka v Loškem Potoku in v Sodražici. V prvem kraju potegnili in razpeli so močan, velikanski, lepo ozaljšan slavolok med dvema hriboma, namreč med Taborom, kjer cerkev, sola in farovž stojé, in med vasjo Hrib. Komur so tamošnje krajevne razmere poznane, občudoval bode ne le fino izmišljeno idejo, ampak še bolj njeno požrtvovalno kakor tudi trudapolno izpeljavo. Enako temu postavljen je bil v Sodražici slavolok, narejen iz samih obut, iz kojih se raznovrstna rešeta izdeljujejo — kot znak domače industrije. Vsak očividec je pohvalno se izrekel o tej ideji, in samemu prem. g. knezoškofu se je to baje dobro dopadlo.

Kakor uže omenjeno, požurilo se je vse prebivalstvo, da je dostojno in častno svojega knezoškofa vsprejelo. Tako se je i v Ribnici, kjer so od torka do srede prenočili in potem sv. birmo delili, zgodilo. Pri vhodu v trg postavljen je bil okusno izdelan slavolok z napisom; šolska mladež in na stotine občinstva pričakovalo je ob določeni uri prihod. Tri krasno oblečene šolske deklice po-

klonile so s primernim ogovorom bouquet, kojega so prem. g. knezoškof blagovoljno vsprejeli. Preč. gg. duhovni, njim na čelu vis. č. g. kanonik, deželni in državni poslanec K. Klun spremili so jih potem po trgu v cerkev. Zvečer bil je ves trg svečano razsvetljen in pred farovžom postavljeno je bilo nad 100 raznobojnih lampijonov, in bengalični ogenj je še bolj in lepše v raznih barvah ves prostor razsvetljeval. Tudi v Velikih Lašičah so na enak način proslavljali navzočnost prem. g. knezoškofa.

V teh malih dnevih prejelo je več tisoč mladine zakrament sv. birme, v trajen in prijeten spomin v poznejih letih. Vse ljudstvo bilo je očarano nad ljubeznivostjo, s kojo so prem. g. knezoškof blagovoljili občevati z deputacijami, kakor tudi s posamezniki; tako da bodo ti dnevi v najprijetnejšem in trajnem spominu našemu kraju ostali.

Iz postojinskega okraja, 9. junija. (Izv. dopis.) Učiteljska konferenca tukajšnjega okraja se je vršila na 8. julija v Postojini. Gosp. c. kr. okr. šolski nadzornik Thuma je v navzočnosti za šolo vedno vnetega c. kr. okr. glavarja zborovanje pričel. Potem, ko sta bila per acclamationem gosp. Kavčič in Perné kot zapisnikarja izvoljena, je poročal gosp. c. kr. okr. nadzornik o šolstvu ter omenil pomanjkljivosti, katere je zapazil pri nadzorovanji posameznih šol tukajšnjega okraja, v tako lepem, jedrnatem in kolegijalnem govoru in v tako čisti slovenščini, da se mu je splošna pohvala izrekala. Po končanem govoru g. nadzornika sta poročala vsled posvetovanja stalnega odbora in v navzočnosti vseh referentov dné 18. junija v Št. Petru le gospoda nadučitelja Kalin in Kavčič o sestavi podrobnega načrta in navoda za pouk v realijah z ozirom na postavo od 2. maja in ministerijalne naredbe od 8. junija 1883 ter z ozirom na potrebe tukajšnjega šol. okraja. V četrti točki: O zdravstvu (Hygienie) je poročal gosp. Mercina. Referati vseh imenovanih gospodov so se pohvalno sprejeli.

Važen predlog, namreč da naj se spiše knjiga, katera bi obsegala geografični opis postojinskega okraja, katerega je stavil gosp. nadučitelj Gasperini, se je jednoglasno sprejel. V ta namen so povabljeni vsi učitelji tega okraja, da opišejo vsak svoj šolski okraj ter se ti spisi stalnemu odboru izročé, katere bode s pomočjo še posebno za to določenih odborov pregledal ter knjigo sestavil. Zborovanje je zaključil gospod predsednik s trikratnim „živio“ na presvitlega cesarja, in konečno se je zapela cesarska pesem.

Zapazilo se je letos pri okr. učiteljski konferenci, kakor tudi pri skupnem obedu v gostilni gosp. Vičiča, kateri je nas prav dobro pogostil, da je med učitelji tukajšnjega okraja nastala lepa sloga in da so nehali osebni napadi. Učiteljsvo tega okraja je sprevidelo, da je le v slogi

„Čakal bom, da domov pridejo“, pravim hišini in po polnem zadovoljen v sobi ostanem. Vsedel sem se in pa dolgčas prodajal.

Kar mi šine misel v glavo: Po črevljičke pojdi na omaro, pa se z njimi na divan vsedi in misli boš, da je Irma pri tebi. Uže sem pri omari — ali Oče nebeški! Črevljički leže na omari takó raztrgani, da niso za nobeno rabo več.

Proč, proč od tod! Irma me je ogoljufala in me nič več ne ljubi!

Kakor pijan taval sem proti durim in Herma je vstopila. Okolo usten poigraval jej je nekak smehljaj, ki se mi je zdel pečat na smrtni obsodbi moje prve ljubezni,

Pokazal sem na omaro.

Herma je obledela in se je za mizo prijela.

„Kaj ne, da se vam smilim?“

„Da!“ V tej besedi zdelo se mi je, kakor bi bil čul kako obtožbo.

„Jutri odpotujeve z mamó v toplice“, pravi Herma.

* * *

Drugo jutro šel sem tudi jaz v toplice v družbi Herme in njene matere.

„Ali me je Irma kedaj ljubila?“ vprašal sem Hermo med potoma.

Ni mi hotela odgovoriti.

„Prosim, morate mi odgovoriti; vam bo to znano, ki ste bili njena najboljša prijateljica. Odgovorite mi za božjo voljo, ali me je kedaj Irma ljubila?“

„Nikdar ne!“

Uboga Herma! kar h krati se je tresti jela. Štiri tedne je bila bolna in je v svoji blodnji večkrat ponavljala: „Nikdar ne!“

Nihče je ni mogel ozdraviti. Najbolj učeni zdravniki so jo obiskavali, so ji svetovali v te in v one toplice, veselice, toda vse zastonj. Ni ga bilo zdravila za njo, in vedno huje je bila bolna.

Kaj jej je le bilo?

Dve leti je tako hirala in vsak dan jo je bilo manj. V srce se mi je smilila, če tudi jej pomagati nisem mogel. Popotoval sem z njima in sem bil uže njen ženin. Obljubila sva si, da se hočeva poročiti, kadar se pozdravi.

Nekega večera pokliče me k svoji postelji. Prav pri koncu je bilo uže z njo, ter mi stisne papirček v roko z besedami: „Oh odpustite, odpustite mi!“

Nisem je razumel, temveč sem mislil, da je to kaka nova njena muha, kakor jih imajo bolniki večkrat, ter sem jej roko na glavo položil.

Herma je bila mrtva!

Na papirji je bilo sledeče. „Ljubila sem te blazno in sem se tudi pokorila za to! — Irma te je vedno ljubila, njene črevljičke sem pa jaz raztrgala.“

Ljubila me je, pregrešila se je nad mano; pa je tudi pokoro napravila. Besedi „Nikdar ne!“ bili ste vzrok nje zgodnje smrti.

Šel sem domov, da bi bil —

Irma se je med tem omožila; če je bila srečna? — Ničesar jej nisem razodel, kar mi je Herma povedala; saj tako ni bilo več pomoči, miru pa Irmi in njenemu možu tudi nisem hotel kaliti.

Kadar na ulici blede a krasno Irmo srečam, pogleda me ona vedno ledenomrzlo iz nekim zaničevanjem. Ker vem, da nisem jaz kriv, z nekakim junaštvom tisto zaničevanje prenašam.

Oženil se pa le nisem.

B—k.

moč in da se nam je treba po izreku *Viribus unitis* ravnati, sprevidelo, da se le z združenimi močmi more dosti doseči. Brez dvojbe, ako bomo kolegijalno jeden drugega v našem težavnem poslu podpirali, dosežemo gotovo lep vspeh v šolstvu, in pridobimo si prijateljev za šolo, katerih šola ravno veliko nima. Torej, naj živi sloga med nami! Delajmo, kakor smo pričeli, za blagor slovenskega naroda in za blagor naše velike občne avstrijske domovine.

Razne vesti.

(Originalen testament.) V Postdamu umrla je pred nekolikimi dnevi vdova, ki je vse svoje precej veliko premoženje volila takim osebam, katerih obnašanje in početje ji je ugajalo. Zaradi prevelike debelosti namreč ni mogla uže več let iz sobe. Sedela je vedno pri oknu ter opazovala ljudi, ki so iz sosednih hiš ven in notri hodili in ki so tam kaj opraviti imeli. Svoji hišini zapustila je 15 000 mark in hišo, druga volila pa znašajo večidel le po 1500 mark. Nekoga, katerega je tudi bila vzela med svoje dediče, izbrisala je zopet, ker se ji je s tem zameril, da je nekega dne mačko pretopal.

(Čuden slučaj steklosti.) Iz Bologne se poroča: Necega kmeta popadel je bil pes, o katerem je bilo konstatovano, da je stekel. A ker je imel kmet debele hlače, ga pes ni rnil, ampak mu je samo hlače raztrgal. Ko kmet pride domov, izroči hlače svoji sestri, da naj mu jih zašije. Ta spravila se je takoj h delu, a pri tem bila je tako nepredvidna, da je neko nit, kakor se to pogostoma zgodi, z zobmi pretrgala. Na ta način dotaknila se je ustnami strupenih slin, ki so bile ostale na hlačah, dasi se niso videle, in čez precej časa po tem lotila se je je ta bolezen. V strašnih mukah izdihnila je svojo dušo.

(Deset tiskovnih zapovedij.) Amerikanski list dal je svojim čitateljem in sodelavcem naslednje svete, katere imenuje deset tiskovnih zapovedij in katerih naj bi se držali sodelavci: 1.) Če hočeš poročati v časopis, stori koj in brzo odpošlji, kajti kar je novo, ko misliš, ne bode morda več čez jedno uro. 2.) Izrazi se kratko, s tem prihraniš čas čitatelju in sebi. Tvoje načelo naj bode: Dogodbi nobenih fraz, nobenih refleksij. 3.) Bodi jasen, piši lepo, posebno imena in številke. 4.) Ne piši „včeraj“ ali „danes“, marveč dan ali datum. 5.) Stavi več pik nego vejic, a nobenih ne pozabi. 6.) Nikdar ne popravljalj imen ali števil; napačno besedo prečrtaj in zapiši pravo zgor ali poleg. 7.) Glavna stvar: Popiši jedno, nikdar, nikdar obeh strani papirja. Sto vrst, pisane na jedni strani papirja, se more hitro razrezati in razdeliti med stavce; na obeh straneh napisane dajo delo samo jednemu stavcu za delj časa. Tako se zgodi, da se kak donesek danes ne more sprejeti v časopis in se mora na jutri odložiti, ali pa se ne jemlje nanj ozir. 8.) Kar pišeš, podpiši zmerom s svojim imenom. 9) Naznani svoj naslov in bodi pomirjen, da dopisnikovo ime, če želi, na vsak način ostane tajno. 10.) Prečitaj vselej spisano, predno odpošlješ še jedenkrat; če se tema samemu ne dopada, vrzi v papirni koš.

Domače stvari.

(Gospod deželni predsednik) baron Winkler odpotoval je včeraj na Dolenjsko, da se osebno uveri o škodi, katero je pred kratkim povzročila toča v mnogih občinah.

(Imeniten gost.) Včeraj pripeljal se je iz Rima z brzovlakom v Ljubljano kardinal Hürgenröther. Na kolodvoru sprejel ga je premil. g. knezof ter ga potem peljal s seboj v svojo palačo. Nj. eminenca kardinal je bolehen in se gre zdraviti na Nemško; zadel ga je mrtvoud. Nj. eminenca je sloveč učenjak; v Rimu je nadarhivar vatikanske knjižnice in načelnik društvu učenjakov.

(Društvo „Ljubljanska ljudska kuhinja“) imelo je dné 8. t. m. občni zbor. Udeležba bila je mnogobrojna. Vodja g. Hengthaler pozdravil je navzočne ter izražal v toplih besedah zahvalo gošpam, katere so svoje moči posvetile v prospeh društva. Izrekel je zahvalo raznim dobrotnikom, kateri so s svojim ivelikodušnimi darovi mnogo pripomogli do tega, da je bilo društvu možno, tako uspešno delovati. Iz

računskega poročila posnemljemo, da so društveni dohodki znašali 4918 gld. 62 kr., stroškov pa je bilo za 256 gld. 27 kr. menj. Stroški nastali so takó-le: Za meso izdalo se je pretečeno leto 1272 gld. 65 kr., za razno sočivje 2360 gld. 59 kr., za kruh 531 gld. 20 kr. itd. Za reveže, posebno pa za revne dijake, jako uspešno delovanje društva razvidi se iz izkaza o oddanih jedilnih deležih. Oddalo se je od 1. maja 1884 do 30. aprila 1885 po 10 kr.: 13 219 deležev, tedaj za 1321 gld. 90 kr.; deležev po 6 kr. (večinoma dobro zabeljeno sočivje) 29 672, tedaj za 1780 gld. 32 kr.; po 4 kr. (dobro zakuhana juha) 14 702, tedaj za 591 gld. 2 kr., vsega vkupe 57 593 deležev za 3693 gld. 24 kr. Razen tega oddalo se je 53 120 kosov kruha po 1 kr., tisoč kosov kruha pa je bilo darovanih po podpornikih. Posebno velike zasluge za ljudsko kuhinjo pa si je pridobil msgr. L. Jeran. Blagi gospod nabiral je prostovoljno doneske za revne dijake in tako je izdal vlnsko leto za „dijaško kuhinjo“ 15 20 gld. 23 kr. za 984 naročilnih listkov. Do sto revnih dijakov dobiva v ljudski kuhinji dobro kosilo in večerjo. Pri volitvi odbora bili so izvoljeni prejšnji odborniki g. Hengthaler načelnikom, gosp. Drelse namestnikom, gosp. A. C. Achtschin blagajnikom, dr. J. Starè zapisnikarjem, g. c. kr. stotnik v pokoji Hübshmann upraviteljem Načelnico društvenih gošpij pa je bila izvoljena gospa Hübshmann.

(Národna čitalnica v Ljubljani in društvo „Národní Dom“) priredita jutri zvečer ob 8. uri v prostorih čitalnične restavracije v spomin sijajnih dnij 1. 1883. o navzočnosti Nj. veličanstva presvitlega cesarja slavnostno besedo z bazarjem na korist „Národnemu Domu.“ Pri jako obširnem pevskem vsporedu sodelovala bode c. kr. vojaška godba baron Kuhu štev. 17. Članovi ljubljanske čitalnice so prosti vstopnine; gostje plačajo 30 kr. za osebo, otroci 15 kr. V „bazaru“ prodajala se bode bogata zaloga raznovrstnih lepih, koristnih in mičnih dobitkov narodne loterije, kateri so ostali ali nezadeti ali bili podarjeni „Národnemu Domu“ za „bazar“. Nadejamo se, da bode udeležba z ozirom na vzvišen in blag namen te slavnosti zeló mnogobrojna.

(Antispiristična predstava.) Včeraj zvečer priredil je g. Homes z gospo Fey v tukajšnjem gledališči prvo predstavo v spiritizmu. Gledališče bilo je precej dobre obiskano. Prva točka programa je bila: Iskanje igle. Ko se je gospa Feyeva oddaljila iz gledališča, skril je nekov gospod iglo pri gospici sredi občinstva. Na to je prišla gospa Feyeva z zavezanimi očmi zopet v dvorano. Gosp. Homes je naprosil onega gospoda, kateri je skril iglo, naj ves čas misli na iglo; na to je tega gospoda prijela gospa Feyeva za roko, drugo njegovo roko pa je dela na svoje čelo, tako pričelo se je iskanje. Vodila je z zavezanimi očmi gospoda po dvorani, dokler ne obstane pred gospico ter najde pri njej skrito iglo. — Druga točka je bila: ugibanje števil. Ko je bila gospa Feyeva zunaj gledališča, zapisal je nekov gospod na tablo št. 2468, in koj na to je g. Homes število zopet zbrisal. Poklicali so gospo Feyevo z zavezanimi očmi v dvorano. Prijela je gospoda, kateri je zapisal število, za roko; potezala potem nekaterikrat z njegovo roko po tabli ter konečno zapisala št. 2468. — Tretja točka: Gospa Feyeva bila je z zavezanimi očmi zunaj gledališča, tedaj mislil si je jeden gospod mesto na zemljevidu, na katerem je 15000 prebiv. Gospa Feyeva vrnivši se z zavezanimi očmi v dvorano prijela je tega gospoda za roko, iskala z njegovo roko mesta po zemljevidu, konečno naznani, da je bilo mesto, katero si je mislil gospod, Gorica. — Potem selo je šest gospodov okolo 25 kilo težke mize. Gospod Fey poklical je duha umrlega Viktorja Huga, naj trka na mizo, kar se je zgodilo. Potem poklical je duha pokojnega cesarja Josipa, naj vrtil mizo, in konečno duha Friderika Vélikoga, naj dvigne meter visoko mizo, kar se je vse zgodilo. Med tem so imeli gospodje držati samo rahlo roke na mizi. — Dalje je gospa Feyeva, sedeča na odru z zavezanimi očmi, uganila, kako reč je gosp. Homes med občinstvom prijel. Tako n. pr. je nekov gospod izmed občinstva pokazal gosp. Homesu denar. Gosp. Homes vprašal je gospo Feyevo, kaj je to, in ona je uganila, da je to denar iz 1. 1866., na katerem je podoba papeža Pija IX. — Izmed drugih zanimljivih točk naj omenimo še jedno točko „o zvezanem Medeji“. Gospej Feyevi zvezal je

jeden gospod levo roko, drugi gospod desno, potem te vrvi privezali trdo k stolu in na to še gospod Feyevo čez noge k stolu. Tako zvezana zaprosila je jednega gospoda izmed občinstva, naj sede poleg nje z zavezanimi očmi ter občinstvu poroča, kar se mu bode zgodilo. Sedela sta namreč za zastorom sredi odra. Kmalu oglasi se gospod, da mu nekdo hoče vzeti uro, ga gladi z roko po obrazu; na to je jelo streljati s samokresi za zastorom in konečno slekla je gospa Feyeva gospodu sukno. — Vsaka točka programa izvrševala se je z istinito občudovanja vredno spretnostjo, in občinstvo je tudi z burnim ploskanjem izživalo gosp. Homesa in gospo Feyevo. Naj torej danes nikdo ne zamudi udeležiti se te predstave, katera je baje zadnja.

(Duhovenske spremembe v ljubljanski škofiji. Razpisani ste duhovniki: Koprivnik in Trebelno. Podeljene so duhovnije: Polhov Gradec gosp. Mih. Zupanu, župniku na Prežganju; Blagovica gosp. Ljud. Škufci, župniku v Leskovici nad Loko; Dobovec gosp. Al. Jeršetu, duh. pom. v Trnovem. Predstavljena sta gg. Jož. Golmajer v Boh. Bistrico, Kasp. Majar v Hinje. Umrla sta gg. Fr. Urajnar, župnik v pokoji, v Vavtavi 3. junija, in Jan. Krivic, dekan v pokoji, v Gradcu 8. junija.

(Sleparji.) Včeraj zjutraj o polu 7. uri srečala sta dva neznana človeka pred franciškansko cerkvijo trgovca s cunjami Giovannijs Battisto Capoletija iz Kopra; nagovorila sta ga, se z njim razgovarjala ter ga vprašala, koliko časa je uže in koliko časa še namerava ostati v Ljubljani. Med pogovorom, ko so ti trije šli proti Gledališki ulici, pade jednemu neznancu iz žepa rutica, ne da bi bil, kakor se je kazal, kaj opazil. Capoletti je pobral robec ter ga izročil neznancu; ta pa se mu je v gorkih besedah zahvaljeval za poštenost, češ, koliko škode bi bil imel, če bi bil izgubil robec. In res neznanec odveže vogal izgubljenega robca in v njem zavil bil je petdesetak. Neznanca povabila sta iz hvaležnosti Capoletija v kavarno Fischerjevo na Kongresnem trgu, da mu tam plačata črno kavo. Šli so. V kavarni sta neznanca nagovarjala Capoletija, naj bi igrali (kockali), a ta ni hotel. Razgovarjali so se še nekaj časa, potem pa je Capoletti zaspal; najbrže sta mu tujca namešala med kavo omamljive tvarine. Ko pa se je poštene Capoletti zbudil, manjkala sta mu dva petdesetaka, katera je imel hranjena v telovnikovem žepu. Ko je Capoletti spal, pobrisala sta jo neznanca iz kavarne. Jednako sleparijo učinila sta pred kratkim nekemu kmetu v Spodnji Šiški; odvezla sta mu 45 gld. — Kakor čujemo, se je vrli mestni policiji posrečilo, zasačiti sleparja pri Logatci. Sleparja sta: bivši trgovec Anton Toniatto iz Trsta in tkalec Anton Defent iz Gorice. Prijeli so ja ter privedli v Ljubljano. Našli so pri lopovih ukradenih sto goldinarjev in še precejšnjo svotico drugega denarja.

(„Ljudske knjižnice“) 13. zvezek prinaša na 64 straneh: Slovenske narodne pravljice in pripovedke (1 do 17). Zbral B. Krek. Prihodnji zvezek prinesel jih bode še 23, kakor poroča g. zbiratelj v predgovoru. Gospod zbiratelj omenja v predgovoru vzroka, zakaj je sestavil to zbirko narodnih pravljic in pripovedk, katere so sicer v mnogih časopisih in knjigah raztresene bile uže priobčene, takó-le: „Namenjena je (zbirka) v prvi vrsti priprostemu ljudstvu kot prijetno in poučno berilo. Nastala je bila iz njegovih ust in vrača se mu zopet z namenom, da varuje ustno sporočilo pogina in pomlaja spomin, kjer je za spominke narodnega slovstva uže nekoliko otrpnel. V drugi vrsti bodo pa menda tudi našemu razumnstvu povšeči, posebno onim, ki se bavijo z narodnimi pravljicami in pripovedkami.“ Snopič stane samo 6 kr.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 11. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82-95
„ „ „ srebri	83-75
Zlata renta	109-10
5% avstr. renta	100-05
Delnice národne banke	873-—
Kreditne delnice	285-50
London 10 lir sterling	124-60
20 frankovec	9-88
Cekini c. kr.	5-89
100 drž. mark	61-15

Uradni glasnik

z dne 11. julija.

Razpisane službe: Na ljudskih šolah v Oreheku, Razdrem in Ustji, dalje na Slavini in v Vremu učiteljske službe po 400 gld, letne plače. Prošnje do 14. avg. c. kr. okr. šol. svetu postojinskemu. — Pri c. kr. okr. sodnji v Kostanjevici služba diurnista proti mesečnim 27 gld. Prošnje do 15. julija. — Pri c. kr. dež. nadsodnji v Gradci služba pomožnega sluga. Prošnje do 5. avgusta. — Pri c. kr. okr. sodnji v Senožeah služba urad. sluga z letno plačo 250 gld. in obleko. Prošnje do 8. avgusta c. kr. dež. sodn. predsedstvu.

Naprava novih zemlj. knjig: V Novem Mestu za katastralno občino Golobinjek; poizvedbe dne 20. julija ondanj; — v Senožeah za katastralno občino Hruševje; poizvedbe dne 20. julija ob 7. uri zjutraj v hiši Petra del Linza v Hruševji.

Tujci.

Dne 9. julija.

Pri **Maliči:** Sicherer, želez. asistent, in Steinhaker iz Monakovega. — Welsler, želez. uradnik, in Berner, potov., z Dunaja. — Neumann, potov., iz Pečuha. — Nürnberg in Gerstel, lesotrzec, iz Trsta. — Dr. Seitz iz Gorice.

Pri **Slonu:** Susič, c. kr. umir. polkovnik, iz Celja. — Globočnik, fužinar, iz Železnikov. — Wirtinger, restaurator, iz Opatje.

Pri **Južnem kolodvoru:** Zinner, trgovec, iz Trsta. — Nevigla, mašinist, iz Vidma (Ital.). — Dilnik Ana in Josipina iz Beljaka. — Dolinar, župnik, iz Trate.

Pri **Avstr. carji:** Šutej, krošnjar, iz Kranjske.

Umrli so:

Dne 10. julija. Marija Šuster, delavčeva hči, 7 dni, Tržaška cesta št. 14, življenska slabost. — Janez Bizovičar, hišni posestnik v Smartnem, 53 l., Kravja dolina št. 5, najden umirajoč. — Josipina Indof, ključničarjeva hči, 3 mesece, Karlovska cesta št. 22. ošpice. — Jera Merše, soproga urad. sluga, 79 l., Križovniške ulice št. 8, Meningitis. — Ana Dobovšek, mestna uboga, 80 l., Karlovska cesta št. 8, opešanje.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
10. julija	7. zjutraj	737.22	18.6	szpd. sl.	jasno	0.00
	2. pop.	736.58	27.6	vzh. sl.	"	
	9. zvečer	737.68	21.1	"	d. js.	

Cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah
pripoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51-28

J. Anděl-a

novo izumljena

prekomorska štupa

pomori

stenice, bolhe, ščurke, molje, štrigalice, muhe, mravlje, stanoge, buljavke (tiče mleko), sploh vsa mrčesa, z neko skoro čeznatorno hitrostjo in gotovostjo takó, da od nahajajoče mrčesne zalege ne ostane nijedna sled.

Pristno in po ceni se dobiva v

Andelevi lekarni

13, pri črnem psu, Hišna ulica 13.
(Dominikanska ulica 13, Retezovo (verizne) ulice 11)

v Pragi.

V Ljubljani prodaja to štupo gospod Albin Slitscher, trgovec; v **Feldkirchnu** (Koroška) gospod A. Zwerger, lekar; v **Doberli vasi** (Koroška) gosp. R. D. Taurer. (72) 10-5

Zaloga v deželi povsodi, kjer so dotični plakati izobešeni.

Odgovorni urednik J. Naglič.

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčičeve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Zobe in zobovje

Umetne

vdevlje po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse zobne operacije (39) 29

zobozdravnik **A. Paichel**,

poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

J. pl. Trnkoczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“
pripoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijaeelske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bite sroa, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijaeelske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkoczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Schuhmarte.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živoh, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvetu zoper trganje po dr. Ma-lión**“ s zravon stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zelišni sirop kranjski,
izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine
1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo

(8) 13

ribje DORSCH olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda
najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice
ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v škatuljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“
Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.